

## O KAKŠNI RESNICI GOVORIMO?

*Resnica je vedno enaka, nespremenljiva; nanjo nič ne vpliva. Noben kasnejši dogodek ali spoznanje je ne more ovreči. /.../ Resnica je manifestacija našega notranjega bitja, ki je božansko. Ni nekaj oddaljenega, saj predstavlja dejansko naravo posameznika.*

### RAZLIČNI NIVOJI SPOZNANJA RESNICE

Resnica ne pomeni samo izkazovanje vidnih dejstev, tistega, kar slišimo ali nam je znano. To so le začasne resnice. V pravem pomenu besede se lahko pojem resnica uporabi samo za tisto, kar prihaja iz našega srca, in sicer v čisti in neomadeževani obliki - kot glas vesti. Temu rečemo najvišja, božanska resnica, ki enako velja v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Na njo ne vplivajo spremembe v času in prostoru. Je nespremenljiva in se je ne da zatajiti.

Resnica se izraža kot: **iskrenost - poštenost – resnicoljubnost - želja po znanju – optimizem.**

### RESNICA, KI VELJA ZA VSE LJUDI

**Bistvo duhovnosti je prepoznavanje enosti v različnosti. To je cilj človekovega življenja.** Duša (atma) je ista v vseh ljudeh, ne glede na njihovo ime, deželo in način življenja. Tej duši rečemo tudi zavest, ki preveva telo od glave do peta. **Cilj duhovnosti je spoznati enost.** Človek je zaradi navezanosti na telo pozabil na svojo prirojeno božanskost in vidi le različnost v enosti.

Da bi bil živ, mora biti človek, ki je božanski, ves čas obkrožen z božanskostjo; tako kot riba, mora biti obkrožen z vodo božanske radosti. Namesto tega, današnji človek poskuša ostati živ z umetnim dihanjem in sposojeno krvjo! Sam pa je poosebljena nesmrtnost in blaženost.

Če sprejmete razlago, da je človek v sorodu z opicami ali da je žival, ustvarjena iz nesnage ali materije, ga razvrednotite. Človek ali *manava*, kot se imenuje v sanskrtu, je iskra *Madhave* ali Boga, saj se lahko razcveti v Boga. Človek je rojen z namenom, da bi bil venomer srečen, a je kljub temu vedno nesrečen. To je tragedija, saj je podoben tistemu, ki je umrl od žeje čeprav je stal do kolen v potoku čiste vode ali pa tistemu, ki je zaprl oči in se spotikal v temi!

Človek je obdarjen s sposobnostjo, da se odmakne od telesa, čutil, uma in razuma. Človek čuti in pravi: »*Moje oči, moja ušesa, moje noge, moje roke, moj um, moj razum, itn.*« Globoko v podzavesti ve, da jih le uporablja, da je njihov lastnik ter da je ločen od vsega tega. Nobena žival ne čuti, da je drugačna od svojega telesa. Živali čutijo, da so telo in se ne zavedajo, da so le najemniki fizičnih teles. Človek pa lahko, s preprosto vajo tihega razmišljanja, odkrije, da je fizično telo neresnično in minljivo. To bi ga moralo voditi k nenavezanosti, ki jo doseže skozi analizo, le-ta pa je rezultat sposobnosti razločevanja med resnico in neresnico.

### ČLOVEŠKA PODOBA – OPIČJI UM

V vas je prisotna božanska moč in ker je ne prepoznate, tožite nad svojimi težavami in trpljenjem. Narava sodobnega človeka je čudna - misli eno, govori pa drugo; na zunaj se smeje, da bi prikril notranjo pokvarjenost. Dogaja se, da na zunaj joče, v resnici pa se smeje. Njegova zunanja podoba je pojava človeškega bitja, njegov um pa je um opice.

### BISTVENI DEL DUHOVNE VADBE

Ljudje se lotevajo duhovnih vaj v obliki molitve, meditacije in joge, ne da bi jasno razumeli božansko pot. To ne zadošča. Poleg duhovnih vaj bi morali gojiti dobra občutja. **V vas bi se morale manifestirati dobre lastnosti, dobra občutja, dobra dejanja in dobre misli. To so naravne božanske značilnosti. Vi pa izvirate iz narave.** Kljub tej resnici lastnosti narave izločate iz sebe in privzemate umetno obnašanje! Ne bi smeli živeti takega umetnega življenja. **Morali bi govoriti to, kar mislite in početi to, kar govorite.**

Današnji človek je izpostavljen težavam, ker je pozabil odkod izvira. Ribe se rodijo v vodi. Brez nje ne morejo živeti. Srečne so samo, ko so v vodi, kraju, od koder prihajajo. /.../ **Glede na to, da je rojen iz božanskosti, mora človek vedno premišljevati o svoji prirojeni božanskosti.** Če na to pozabi, postane vznemirjen in ga tarejo težave.

Verjemite v svojo božanskost. Spoštujte in častite jo. Naj bo temelj vašega življenja. To je pravilno delovanje za človeka. Mogoče ste na visokem položaju, živite v bogastvu in izobilju, a nič od tega vas ne more varovati. Ščiti vas lahko samo vera v božanski Jaz. Lahko se ukvarjate s kakršnimkoli delom, ki vam je všeč, a imeti morate neomajno vero v svojo dušo.

Vedno uporabljajte prijazne, vljudne besede. Glejte Boga povsod in v vsem. /.../ Ko greste na sprehod, recite: *»O, to drevo je Bog. Ta kamen je Bog. Ta ptič je Bog. Nebo je Bog.«* Postopoma boste razvili sposobnost, da vidite Boga v vsem.

Mogoče boste vprašali: *»Svami! Kako lahko ljubimo osebo, ki se napačno vede in je zlobna? Kako jo lahko spoštujemo, kakor bi Ti želel?«* V taki situaciji razmislite o naslednjem: Kdo je tisti, ki je zagrešil napako? Kaj je spodbudilo tako dejanje? Kdo je storilec? Storilec je telo. Kdo navdihuje telo? Um. Kaj ga je prisililo k temu dejanju? Njegovo delovanje je skupni učinek vseh dejanj in obnašanja iz mnogih preteklih življenj. Duša v človeku pa ni odvisna od dejanj ali trenutnih porivov. Duša je božanska; ljubite jo in jo častite. To je moj odgovor.

V vsaki aktivnosti ali dejanju je Bog prisoten kot nevidna gonilna sila. **Bog je vedno prisoten kot bistvo vsega, česar se dotaknete in s čim imate opraviti. Zato si vedno prizadevajte povzdigniti sebe z dobrim delovanjem, z iskanjem dobrega in z mislimi za dobro soljudi. Išcite dobro pri drugih in napake pri sebi.** Spoštujte druge ljudi, saj je v njih Bog in spoštujte sebe, kot nosilca božanskosti. Očistite svoje srce, da bo lahko Bog prebival v njem.

**- Sathya Sai Baba**

(Iz knjig Sathya Sai Speaks)

Vprašanje za premislek:

Kakšna resnica oblikuje in vodi moje življenjske dejavnosti in odločitve?